

ærede Medlem i sin Dver for at finde Beviser imod det Rigtige i at opretholde Stamstutteriet gif noget længere tilbage i Historien, end det egentlig er nødvendigt, ja, jeg vil endog sige, end det er gavnligt for det Standpunkt, han vil forsøgte. Det ærede Medlem gif endog tilbage til Erklæringer fra 1851; men det forekommer mig dog rigtignot, at Betydningen og Vægten af saadanne have fundet deres Afgjørelse netop her i Thinget, idet der efter den Tid er vedtaget ikke mindre end 2 organiske Love om Stamstutteriet. Den sidste er den af 23de Januar 1862, og den Bevisførelse, der henter sine Grunde fra Tiden før det Tidspunkt, da Rigsdagen i Overeensstemmelse med Regjeringen har givet en organiske Lov for Stutteriet, kunde man vistnok trygt lade ligge, men hvis det ærede Medlem denne Gang og ved tidligere Leiligheder havde fulgt denne Grundfætning, vilde Meget af det, han har meddeelt os, være affaaet. For at værge mig imod Misforstaaelser, skal jeg udtrykkelig erklære, at jeg maa betegne den nævnte Lov af 23de Januar 1862 som den egentlige organiske Lov for Stutteriet, hvorimod den senere i 1867 vedtagne Lov kun gif ud paa at gjøre enkelte Forandringer i den bestaaende Stutterilov. Naar man altsaa stærkt fremhæver, at Folkethinget ofte og bestandigt paa samme Maade har givet sin Billie tilkjende med Hensyn til Stamstutteriet, forekommer det mig dog klart, at der umuligt kan være Tale om andre Billiestillkjendegivelser end dem, der ligge efter Loven af 1862; thi den Billiestillkjendegivelse, som har fundet sit Udtryk i en endelig vedtagen og stadfæstet Lov, tror jeg, maa sættes over de Billiestillkjendegivelser, som det ærede Medlem fremhævede. Jeg holder mig nu til den Billiestillkjendegivelse fra Folkethingets Side, som har fundet sit Udtryk i Loven af 1862, tilligemed hvad der senere er kommet frem, og jeg skal ikke hverken nu eller senere komme tilbage til, hvad der ligger forud for 1862, hvormeget jeg end maatte blive fristet dertil. Desom det nu virkelig forholdt sig saaledes, som det ærede Medlem paastaar, at hele dette Stutterivæsen kun var til stor Fortræd og Skade for Statskassen, dersom dette var det Gnefte,

der kunde siges om Stutteriet, saa var ganske vist dermed Dommen sældet over det, og dersom jeg godkjendte denne Dom, vilde den ogsaa være sældet uigenkaldelig; men Sagen er netop den, at jeg paa ingen Maade kan erkjende, at Stutteriet er til Fortræd og Skade. Det er til Udgift for Statskassen, men til Nytte og Gavn for Landet, og det Samme er Tilfældet — eller burde idetmindste være det — med Hensyn til alle de Udgifter, der bevilges til Udredelse af Statskassen. Efter min Formenting ere disse 10,000 Rd. om Aaret til Opretholdelsen af et Stamstutteri fuldt saa vel anvendte som Fleertallet af de øvrige Titusinder, der bevilges paa Finantsloven, og jeg tror altsaa, at denne Bemærkning: „til Fortræd og Skade for Statskassen" ikke med større Ret kan hæftes til den Bevilling, hvormed her er Tale, end til Fleertallet af de Bevillinger, hvortil Thinget ellers giver sin Stemme. — Det forekommer mig, at det vilde være meget syndeligt, om man vilde afveie Stutteriets Nytte efter de Overflud eller den Underbalance, det giver, om man, som det ærede Medlem, vilde bedømme Stutteriet efter Værdien af de Udsætterhæste, som blive afhændede derafra. Det forekommer mig endvidere, at det vilde være en Befynderlighed, om man vilde føre Stutteriet til Bogs for en Gjæld af — om jeg erindrer ret — 2—300,000 Rd., som det har kostet i Fortiden; thi dette vilde i mine Tanker være en Beregning af samme Slags som den, man anstiller, naar man i et ledigt Dieblit sætter sig ned for at beregne, hvormeget en Skilling, sat ud paa Christi Tid, nu vilde repræsenteres med Renter og Renters Rente. Det forekommer mig, at det ikke har det allerminste at gjøre med Spørgsmaalet om, hvad man nu skal foretage sig med Stutteriet paa Frederiksberg; hvor mange Hundredetusinder eller Millioner der i de svundne Tider ere medgaaede til dette Institut. Det vilde vistnok være et langt interessantert Regnestykke, om man vilde undersøge, hvad der i den historiske Tid er medgaaet til den eller den Statsbranche, vedrørende andre Omraader end Stutteriets; thi man vilde da kunne møde med Tal, som vare ganske anderledes slaaende og colossale end det Par hun-